

кахъ да си дамъ оставката и не желанието на Княза да управлявамъ азъ Военното министерство, въ отсъствието на отпуска му (на Военния министръ), каза да отида по провинцията. Азъ писахъ на ротмистра Дерманчева, когато ся получи писмото за оставката му, на което писмо (моето), съдържанието бѣ горѣ долу слѣднѣто: грози ни една окупация; „война съ Сърбия и вжтрѣшни безпорядъци, а ти си съднать оставка да подавашъ.“ Нищо не съмъ му съобщавалъ писмено за подготовката на свършеното на 9 Августъ т. г. Какво писмо е имало отъ Митрополита Климента и какво му е било съдържанието не знамъ. Азъ говорихъ съ Кап. Златарски на само въ домътъ му; той ми събщи, че всичко по подготовката билъ зналъ и че той събщилъ кап. Гергинову и Пор. Койчеву, които тоже ся съгласили. Азъ незнаяхъ отъ кого Майоръ Стояновъ ся е извѣстилъ за всичко по напръдъ. Кап. Р. Димитриевъ ми събщи за Струмския полкъ, че билъ готовъ, за земание участие въ дѣлото. На 7 Августъ бѣхме събрани въ домътъ на Майоръ Никифоровъ, гдѣто освѣнч него и меня, бѣха Майоръ Ванкова, Груевъ Кап. Митителовъ и Р. Димитриевъ, гдѣто ся говори: за неизбѣжността нова война съ Сърбия и че да ся избавимъ отъ това положение, трѣбва да ся избавимъ посредствомъ свалянието отъ престола Княза.

Послѣднето ся усили още повече въ тоя моментъ, като ся получи телеграммата отъ Трънски Окр. Управитель, но положително нищо сериозно сж не рѣши, понеже Майоръ Никифоровъ се обѣща да говори съ Каравелова. Вѣрвамъ, че ще е говорилъ съ Каравелова, защото на сутренъта Никифоровъ ми събщи и помоли да върнемъ депутацията, която щеше да отиде при Струм. полкъ. Незнамъ да ли Никифоровъ е ималъ условно съ Каравелова да отиде въ домътъ му при сигналтъ. Никифоровъ самъ ми каза,